Citeerwijze: NL Rechtbank van Eerste Aanleg Brussel 8 september 2014, IEFbe 1200 (Eiseres tegen VRT)

Rolnummer

2013/5774/A

Repertoriumnummer

ontvanger

2014//0948 V-EV

Niet aan te bieden aan de

88/20/14

AFS6HRIFF afgeleverd aan MTISE KEUSTER MANS (vrij: art. 260, 2° Wb. registratie) (G.W., art. 792-1030)

NEDERLANDSTALIGE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG BRUSSEL

Vonnis –

20ste kamer burgerlijke zaken

	Aangeboden op
-	Niet te registreren

EINDVONNIS OP TEGENSPRAAK

BIJLAGE :

1 DAGVAARDING

1 besch 747

8 besluiten

Mevrouw

Eisende partij,

Die vertegenwoordigd wordt door Meester Deene, advocaat – kantoorhoudend te 9052 Gent-Zwijnaarde, Bollebergen 2A bus 20

TEGEN:

De Vlaamse Radio-en televisieomroeporganisatie (hierna afgekort : VRT), nv naar publiek recht, met zetel te 1030 Schaarbeek, Auguste Reyerslaan, 52 ~ KBO n° 0244.142.664

Eerste verwerende partij, die vertegenwoordigd wordt door Meester Keustermans, advocaat kantoorhoudend te 1000 Brussel, Clovislaan, 18

De Persgroep Publishing (hierna afgekort : Persgroep) NV, met maatschappelijke zetel te 1730 Asse, Brusselsesteenweg, 347 – KBO n° 0403.506.340

Tweede verwerende partij,

Die vertegenwoordigd wordt door Meesters Glas en Taelman, advocaten – kantoorhoudend te 1150 Brussel, Tervurenlaan, 268 A

In deze zaak in beraad genomen op 26 mei 2014 spreekt de rechtbank volgend vonnis uit.

De rechtbank heeft kennis genomen van de volgende stukken :

- de dagvaarding van 22 april 2013 op verzoek van , waarbij de twee verwerende partijen werden gedagvaard voor de rechtbank van eerste aanleg te Brussel
- de beschikking van 24 juni 2013 tot bepaling van conclusietermijnen en rechtsdag conform artikel 747§2 van het Gerechtelijk Wetboek
 - de conclusie voor eisende partij neergelegd ter griffie op 13 november 2013 en syntheseconclusie neergelegd op 13 februari 2014

- de besluiten voor eerste verwerende partij neergelegd ter griffie op 15 juli 2013, de tweede conclusie neergelegd ter griffie op 12 december 2013 en de syntheseconclusie neergelegd ter griffie op 10 april 2014
- de eerste conclusie voor tweede verwerende partij neergelegd ter griffie op 13 september 2013, de tweede conclusie neergelegd ter griffie op 13 januari 2014 en de syntheseconclusie neergelegd ter griffie op 13 maart 2014
- de stukkenbundels van eisende, eerste verwerende en tweede verwerende partijen.

Bij toepassing van artikel 748bis Ger. Wet. wordt enkel met de laatste (synthese)conclusie rekening gehouden.

Partijen zijn in onderling overleg afgeweken van conclusietermijnen zoals geakteerd in het proces-verbaal van de zitting.

De rechtbank heeft de middelen en conclusies van partijen gehoord tijdens de openbare zitting van 26 mei 2014. Daarna zijn de dossiers met stukken van partijen neergelegd, de debatten werden gesloten en de zaak is in beraad genomen.

De procedure verliep met inachtneming van de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 en de aanvullende wetten op het gebruik van talen in gerechtszaken.

....**

I FEITEN EN PROCEDURE

1. Feiten

werd in 2011 gecontacteerd door hobbyfotograaf Frank , tevens medewerker bij het Parket in Gent. Deze laatste zocht op dat moment een model voor een opdracht in het Gentse justitiepaleis, waarbij zij onder meer naakt diende te poseren.

- in haar vrije tijd model - aanvaardde de opdracht. De heer zou de toestemming hebben verkregen van zijn overste om de opdracht tijdens het weekend uit te voeren. Na uitvoering van de fotoreportage plaatste enkele van deze foto's in het justitiepaleis op haar website, volgens haar conclusies achter een beveiligde login.

Een jaar na deze feiten zou er een discussie zijn ontstaan tussen de heer en een andere fotograaf, die toegang had tot de foto's op de website van Blijkbaar om de heer in diskrediet te brengen lekte hij enkele van de naaktfoto's naar de pers en naar het Parket van Gent.

Het overmaken van deze foto's gaf aanleiding tot het onmiddellijk ontslag van de heer en tot een nationale aandacht in de pers op 26 maart 2012 en de dagen die daarop volgden. In verscheidene nieuwsuitzendingen van de VRT en in de kranten De Morgen en Het Laatste Nieuws werden de betreffende naaktfoto's van mevrouw – – zonder anonimisering – getoond, respectievelijk gepubliceerd.

De advocaat van mevrouw stelde de beide verwerende partijen in gebreke bij schrijven van 10 april 2012, en vorderde een schadevergoeding voor het schenden van het portretrecht. Beide verwerende partijen beantwoordden dit verzoek negatief.

Enige tijd later, op 18 januari 2013, werden de betreffende foto's opnieuw getoond tijdens de nieuwsuitzendingen van de VRT en in de voormelde kranten, naar aanleiding van een uitspraak van de arbeidsrechtbank die oordeelde dat de heer onrechtmatig werd ontslagen.

Een tweede ingebrekestelling volgde bij schrijven van 25 januari 2013 aan de beide verwerende partijen die opnieuw negatief antwoordden.

Mevrouw is heden werkzaam in de cosmeticasector en is moeder van vier kinderen.

2. De vordering van eisende partij

Eisende partij vordert een schadevergoeding voor de schade die zij zou hebben geleden naar aanleiding van de beweerde schendingen van het portretrecht :

- een bedrag van 20000 euro in hoofde van eerste verwerende partij (de VRT), te vermeerderen met vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet op 15000 euro vanaf 26 maart 2012 tot de dag van algehele betaling, en op 5000 euro vanaf 18 januari 2013 tot de dag van algehele betaling

- een bedrag van 20000 euro in hoofde van tweede verwerende partij (de Persgroep), te vermeerderen met vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet op 10000 euro vanaf 26 maart 2012 tot de dag van algehele betaling, en op 10000 euro vanaf 18 januari 2013 tot de dag van algehele betaling

- verwerende partijen solidair te veroordelen tot de dagvaardingskost en hen ieder afzonderlijk te veroordelen tot een rechtsplegingsvergoeding van 2200 euro

- het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, niettegenstaande het instellen van een rechtsmiddel en met uitsluiting van borgstelling of kantonnement.

Eerste verwerende partij (VRT) verzoekt de rechtbank om de vorderingen van eisende partij als ongegrond af te wijzen en de eisende partij te veroordelen tot de kosten van het geding, waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 1210 euro. In ondergeschikte orde verzoekt zij om een eventuele schadevergoeding te beperken tot 1 euro.

Tweede verwerende partij (Persgroep) verzoekt de rechtbank eveneens om de vorderingen van de eisende partij ongegrond te verklaren en haar te veroordelen tot de kosten van het

geding, waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 1210 euro. In ondergeschikte orde verzoekt tweede verwerende partij om de schadevergoeding te beperken tot 1 euro, de rechtsplegingsvergoeding te beperken tot 1210 euro en de vordering tot uitvoerbaarheid bij voorraad en uitsluiting van kantonnement af te wijzen.

II Beoordeling

1. De ontvankelijkheid van de vorderingen van eisende partij

Er bestaat geen betwisting omtrent de ontvankelijkheid van de vorderingen van eisende partij. Ook de rechtbank is van oordeel dat er geen ambtshalve op te werpen gronden van onontvankelijkheid zijn.

De vorderingen van eisende partij moeten ontvankelijk worden verklaard.

2. De gegrondheid van de vorderingen van eisende partij – onderzoek naar de fout

2.1 Algemeen principe van het recht op afbeelding- artikel 10 van de Wet van 30 juni 1994 ("Auteurswet")

a.

Eisende partij stelt dat de verwerende partijen het basisprincipe van het recht op afbeelding hebben geschonden door het – zonder voorafgaande toestemming - tonen, respectievelijk publiceren, van haar (naakt)foto's op televisiejournaals en in de kranten De Morgen en Het Laatste Nieuws.

Artikel 10 van de Wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten van 30 juni 1994 luidt hieromtrent als volgt :

De auteur of de eigenaar van een portret dan wel enige andere persoon die een portret bezit of voorhanden heeft, heeft niet het recht het te reproduceren of aan het publiek mede te delen zonder toestemming van de geportretteerde of, gedurende twintig jaar na diens overlijden, zonder toestemming van diens rechtverkrijgenden.

Eisende partij verwijst hierbij tevens naar het recht op privacy zoals onder meer vastgelegd in artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en het artikel 22 van de Belgische Grondwet.

Door het tonen, respectievelijk publiceren van de betreffende foto's zouden deze fundamentele rechten geschonden zijn, hetgeen een fout uitmaakt in de zin van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek.

b.

Het recht op afbeelding is een fundamenteel persoonlijkheidsrecht op basis waarvan het gebruik van een afbeelding enkel toegelaten is mits het uitdrukkelijk akkoord van de persoon die erop afgebeeld is. Daarbij is het belangrijk om op te merken dat het geven van een

toestemming tot het nemen van de foto geen toestemming tot verspreiding impliceert. Het behoort aan diegene die een bepaalde foto onder het publiek verspreidt om aan te tonen dat daarvoor de nodige toestemming werd verleend. Desgevallend kan een toestemming echter ook stilzwijgend worden verleend.

Deze regel geldt eveneens voor fotomodellen, of amateur-fotomodellen zoals in huidig dossier het geval is. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat de bescherming van het betreffende persoonlijkheidsrecht hen zou zijn ontnomen.

2.2 Stilzwijgende toestemming door een voor het publiek toegankelijke website

а.

Verwerende partijen stellen (al dan niet in ondergeschikte orde) dat eisende partij destijds impliciet haar toestemming verleende tot publicatie van de (naakt)foto's door deze te plaatsen op haar voor iedereen toegankelijke website <u>www.</u>.<u>.be</u>.

Eisende partij ontkent dit en stelt dat naaktfoto's op haar website enkel via een beveiligde toegang beschikbaar waren.

Verwerende partijen menen de vrije toegang van de website te kunnen aantonen door enerzijds te verwijzen naar de gearchiveerde versie van de betreffende website (die na 26 maart 2012 werd afgesloten) via <u>www.archive.org</u>, en anderzijds naar het gastenboek van de betreffende website, dat via hetzelfde kanaal kon worden teruggevonden, waarin onder meer werd vermeld : *Die foto's zien er prima uit,..., ik zou alleen de site wel wat minder makkelijk toegankelijk maken,...;*

Bovendien zouden de betrokken journalisten de (naakt)foto's gewoon zelf hebben gedownload van de website van eisende partij.

b.

Vooreerst stelt de rechtbank vast dat noch de eisende partij noch de verwerende partijen afdoende de waarachtigheid aantonen van hun stelling : enerzijds staaft eisende partij haar stelling dat een deel van haar website beveiligd was niet met stukken, anderzijds is het bewijsmateriaal dat de verwerende partijen aanleveren via de *Internet Archive wayback machine* voor discussie vatbaar en niet zonder meer aannemelijk.

De website <u>www</u> <u>s.be</u> werd op 26 maart 2012 afgesloten, daarover bestaat geen discussie. Maar de toestand van de website op dat moment kan heden niet met zekerheid worden aangetoond. Enkel de uitdrukkelijke vermelding op de website inzake het auteursrecht en het feit dat *illegaal kopiëren, gebruiken en verspreiden van de beelden of delen ervan wettelijk is verboden*, en dat *de beelden wereldwijd zijn beschermd door de wetten van het auteursrecht*, staat niet ter discussie.

Er moet dan ook vastgesteld worden dat op heden niet vaststaat of de betreffende website al dan niet voor iedereen toegankelijk was tot 26 maart 2012. с.

Dit doet echter geen afbreuk aan het feit dat de rechtbank van oordeel is dat – zowel in geval van een vrije toegang van de website, als in geval van een deels beveiligde - in casu een stilzwijgende toestemming niet kan worden afgeleid uit het feit dat eisende partij de betreffende (naakt)foto's op haar website had geplaatst. Belangrijk is hierbij de context van deze website en de doelgroep die zij beoogde.

Eisende partij was ten tijde van de publicaties een amateur-fotomodel en trachtte via haar website een cliënteel op te bouwen voor allerhande opdrachten, waarvan naaktportretten slechts een deelaspect uitmaakten. Uit geen enkel element blijkt dat zij daarmee belangstelling zocht bij het grote publiek. Ook de foto's die uiteindelijk in het Gentse justitiepaleis werden genomen waren eerder artistiek, en bedoeld voor de betreffende amateur-fotograaf zelf of althans een zeer beperkt publiek van eventueel collega-fotografen. Het feit dat deze foto's pas een jaar na het maken ervan toevallig opdoken getuigt daar ook van.

Deze context kan niet worden vergeleken met het enorme publieke forum waarin de beelden werden vertoond vanaf 26 maart 2012 en een tweede maal vanaf 18 januari 2013.

2.3 Primeren van de actualiteitsverslaggeving – afweging met het recht op afbeelding

а.

Elsende partij verwijt de verwerende partijen op twee onderscheiden momenten haar portretten zonder toestemming in beeld te hebben gebracht, met name :

- voor de eerste verwerende partij in de journaals van 26 maart 2012, en in een tweede fase in de journaals van 18 januari 2013 naar aanleiding van de uitspraak door de arbeidsrechtbank inzake het ontslag van de betreffende fotograaf (waarnaar ook werd verwezen in het schrijven van de advocaat van eisende partij aan eerste verwerende partij van respectievelijk 10 april 2012 en 25 januari 2013)

- voor de tweede verwerende partij in Het Laatste Nieuws en in De Morgen van 27 maart 2012 en in een tweede fase in Het Laatste Nieuws van 18 januari 2013 (waarnaar ook werd verwezen in het schrijven van de advocaat van eisende partij aan eerste verwerende partij van respectievelijk 10 april 2012 en 25 januari 2013).

b.

De geviseerde journaals en krantenartikelen zijn duidelijk, en zijn bovendien allen gevoegd aan de onderscheiden stukkenbundels (ook de DVD's met de betreffende journaals).

In de hoger vermelde ingebrekestellingen van eisende partij van 10 april 2012 en van 25 januari 2013 wordt onder meer het volgende vermeld :

aan eerste verwerende partij

(...) Mijn cliënte heeft vastgesteld dat haar recht op afbeelding op flagrante wijze werd geschonden in de nieuwsuitzendingen van 13u en 19u van 26 maart 2012. Meer in het bijzonder werden in een nieuwsitem over naaktfoto's in het Gentse justitiepaleis, foto's vertoond waarop mijn cliënte als model duidelijk te zien is. Deze foto's werden vertoond zonder voorafgaandelijke toestemming van mijn cliënte, laat staan op een zodanige wijze dat mijn cliënte onherkenbaar zou blijven.(...)

aan tweede verwerende partij

(...) Mijn cliënte heeft vastgesteld dat haar recht op afbeelding op flagrante wijze werd geschonden in uw dagbladen "De Morgen" en "Het Laatste Nieuws" op 26 maart 2012 (en dit zowel in de offline als online media).

Meer in het bijzonder werden in een artikel over naaktfoto's in het Gentse justitiepaleis, foto's gepubliceerd waarop mijn cliënte als model duidelijk te zien is.

Deze foto's werden vertoond zonder voorafgaandelijke toestemming van mijn cliënte, laat staan op een **zo**danige wijze dat mijn cliënte onherkenbaar zou blijven.(...)

с.

In de hoger vermelde geviseerde journaals en krantenartikelen werden zeer duidelijke (grote) naaktbeelden van eisende partij getoond, respectievelijk gepubliceerd. Nergens werd zij geanonimiseerd, in tegenstelling tot publicaties van bepaalde andere media.

Het aangezicht van eisende partij was daarbij steeds duidelijk zichtbaar. Bij de betreffende fotoreportage in het Gentse justitiepaleis werden geen accessoires gebruikt zoals een hoed, pruik e.d. waardoor eisende partij meermaals zeer duidelijk herkenbaar en (voornamelijk) met een naakt bovenlichaam in beeld werd gebracht.

d.

Verwerende partijen zijn van oordeel dat het gebrek aan uitdrukkelijke toestemming in huidig dossier geen schending van artikel 10 van de Auteurswet inhoudt daar dit op dat moment moest wijken voor verslaggeving inzake de actualiteit.

Dit hebben de verwerende partijen ook geantwoord aan eisende partij in hun respectievelijke antwoorden op de hoger vermelde ingebrekestellingen.

e,

De rechtbank meent dat het aannemelijk is dat de context – met name het Gentse justitiepaleis - waarin de getoonde of gepubliceerde (naakt)foto's van eisende partij werden gemaakt een zekere actualiteitswaarde hadden. Er kan ook aanvaard worden dat het vertonen van de foto's daarbij noodzakelijk was om het publiek volledig te informeren.

Echter, de herkenbaarheid van eisende partij – en met name het nalaten het betreffende model te anonimiseren – had geen enkele maatschappelijke relevantie en gaf geen enkele meerwaarde aan dit nieuwsitem. Bovendien was het de amateur-fotograaf die geviseerd werd in de berichtgeving, en niet het model.

f.

Rekening houdend met de aard van de media, de aard van de informatie en de betrokken persoon zelf, is de rechtbank dan ook van oordeel dat zowel de eerste als de tweede verwerende partij in de fout ging door de betreffende (naakt)foto's te tonen, respectievelijk te publiceren in de geviseerde journaals of krantenartikelen zoals vermeld in punt a., zonder enige vorm van anonimisering van het aangezicht van eisende partij, nochtans een zeer kleine en eenvoudige ingreep, zowel voor eerste als voor tweede verwerende partij. Zij pleegden daarbij duidelijk een inbreuk op artikel 10 van de Auteurswet.

2.4 Schadebegroting

a.

Eisende partij stelt een enorme schade te hebben opgelopen naar aanleiding van de inbreuken op haar portretrecht. Ze zou hierover wekenlang zijn aangesproken door familieleden en vrienden, alsook op professioneel gebied.

Door de eerste fase van beelden en publicaties in maart 2012 zou haar toenmalige partner de relatie hebben verbroken, zouden haar kinderen op school gepest geweest zijn en zou haar toenmalige werkgever haar contract als vertegenwoordiger niet meer verlengd hebben.

Een jaar nadien zou ze familiaal en professioneel dezelfde storm hebben moeten ondergaan.

Eisende partij begroot haar schade als volgt :

- ten aanzien van eerste verwerende partij : 15000 euro voor het vertonen van haar portret op de VRT-journaals van 13u en 19u op 26 maart 2012 en 5000 euro voor het tonen van haar portret op de website van de VRT

- ten aanzien van tweede verwerende partij : tweemaal 10000 euro voor het publiceren van haar portret in de kranten (ook online) van De Morgen en Het Laatste Nieuws op 26 maart 2012 en 18 januari 2013,

telkens meer vergoedende interesten.

Deze gevorderde vergoedingen betreffen in hoofdzaak morele schade die de eisende partij zou hebben geleden. Omwille van de verwijzing naar het gebrek aan verlenging van haar contract als vertegenwoordiger, alludeert zij tevens op een eventuele materiële schade.

b.

De verwerende partijen betwisten de vorderingen tot schadevergoeding, stellende dat eisende partij geen bewijs van schade levert, en er dan ook enkel een vergoeding van 1 euro kan worden toegekend.

с.

Eisende partij was op het moment van de eerste publicaties een amateur-fotomodel – af en toe ook naakt of deels naakt - waarbij zij deze activiteiten enkel in haar vrije tijd uitoefende en daarnaast een andere arbeidsbetrekking had. Dit wordt ook niet ontkend door de verwerende partijen.

Eisende partij is tevens moeder van vier kinderen.

Het is dan ook zeer aannemelijk dat slechts een klein gedeelte van haar familie-en vriendenkring op de hoogte was van deze activiteiten.

In de huidige maatschappelijke context is het evident dat het zeer herkenbaar naakt in beeld komen op televisiejournaals van de VRT, eerste verwerende partij, en in een veel gelezen krant als Het Laatste Nieuws, tweede verwerende partij, schade berokkent aan de persoon die afgebeeld is. Ook staat het vast dat dergelijke feiten een impact zullen gehad hebben op haar kinderen en haar relatie.

Er kan in huidig dossier niet worden ontkend dat de eisende partij belangrijke morele schade heeft opgelopen na het vertonen van haar naaktfoto's.

Eerste verwerende partij heeft met haar journaal(s) bovendien een bijzonder groot marktaandeel in de kijkcijfers. Het publiek dat daarmee bereikt wordt is aanzienlijk. Hetzelfde geldt voor de tweede verwerende partij die een groot aantal lezers heeft met betrekking tot haar kranten De Morgen en Het Laatste Nieuws.

Eisende partij diende zich nadien ongetwijfeld tegenover haar omgeving te verantwoorden over handelingen die zij in haar privé-leven stelde.

De morele schade die eisende partij heeft opgelopen werd veroorzaakt door de hoger omschreven fout in hoofde van eerste en tweede verwerende partijen. Deze morele schade is enerzijds niet aan te tonen op basis van stukken, en is anderzijds ook niet exact te begroten. Zij dient ex aequo et bono te worden begroot, waarbij om diezelfde redenen geen onderscheid wordt gemaakt tussen de eerste en de tweede fase van de vertoningen, respectievelijk publicaties.

De onderscheiden fouten van de twee verwerende partijen veroorzaakten éénzelfde schade in hoofde van de eisende partij. Zij kwam ongewild in een mediastorm terecht, veroorzaakt door de twee verwerende partijen op twee welbepaalde dagen. Eisende partij zal als schadelijdster van elk van de verwerende partijen de gehele vergoeding van de hierna bepaalde schadevergoeding kunnen bekomen.

De rechtbank begroot de morele schade van eisende partij ten aanzien van de twee verwerende partijen in solidum op 10000 euro.

De gevorderde vergoedende interesten dienen vanaf de gemiddelde datum tussen de eerste fase van publicaties/vertoningen op 26 maart 2012 en de tweede fase op 18 januari 2013 te worden toegekend, met name vanaf 22 augustus 2012.

De rechtbank is van oordeel dat eisende partij geen bewijs levert van enige materiële schade.

2.5 Uitvoeringsmodaliteiten

Eisende partij vordert de uitvoerbaarheid bij voorraad van het vonnis, met uitsluiting van borgstelling of kantonnement.

De beide verwerende partijen betwisten dit verzoek, bij gebreke aan motivering voor zowel het verzoek tot voorlopige tenuitvoerlegging, als voor de uitsluiting van het kantonnement. De uitvoerbaarheid bij voorraad is een uitzonderingsmaatregel op de schorsing van de uitvoering van een eindvonnis waartegen men hoger beroep aantekent. Een dergelijke maatregel moet door de eiser ervan dan ook gemotiveerd worden, hetgeen in casu niet gebeurde. Dit verzoek dient als ongegrond te worden afgewezen.

Ook het verzoek tot uitsluiting van borgstelling of kantonnement moet bij gebrek aan motivering worden afgewezen. Er is overigens geen vermoeden van insolvabiliteit, noch in hoofde van eerste verwerende partij, noch in hoofde van tweede verwerende partij.

3. De gerechtskosten

Verwerende partijen dienen als in het ongelijk gestelde partij in te staan voor het betalen van de gerechtskosten, waaronder een rechtsplegingsvergoeding voor eisende partij.

Deze rechtsplegingsvergoeding dient te worden berekend op basis van de vorderingen gesteld in de respectievelijke procesverhoudingen, met name telkens voor een totaalbedrag van in hoofdsom 20000 euro, meer vergoedende interesten.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in Gerechtszaken.

Rechtsprekend op tegenspraak.

Verklaart de vorderingen van ten aanzien van De Vlaamse Radio-en televisieomroeporganisatie en ten aanzien van de Persgroep Publishing ontvankelijk en in de volgende mate gegrond,

Veroordeelt de Vlaamse Radio-en televisieomroeporganisatie en de Persgroep Publishing in solidum tot betaling aan van een bedrag van 10000 euro, meer vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf 22 augustus 2012 tot heden, meer gerechtelijke interesten aan diezelfde interestvoet vanaf heden tot de dag van algehele betaling.

Veroordeelt de Vlaamse Radio-en televisleomroeporganisatie en de Persgroep Publishing hoofdelijk tot betaling van de gerechtskosten (dagvaardingskost: 352,62 €), alsook ieder afzonderlijk tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding aan van telkens van 2200 euro.

Dit vonnis werd overeenkomstig artikel 782bis, lid 1 van het gerechtelijk wetboek in openbare terechtzitting op 3 systember 2019

uitgesproken door de voorzitter, bijgestaan door de griffier, van de 20ste kamer van de Nederlandstalige Rechtbank van Eerste Aanleg Brussel, die op de zitting en voor het wijzen van het vonnis samengesteld was uit

de heer P. Gaudius: kamervoorzitter mevrouw P. Verwimp: rechter de heer H. Storme : rechter mevrouw A. De Cooman : griffier

COMOS

DE COOMAN

STORME

VERWIMP

GAUDIUS